

MISIJNÝ INFORMÁTOR

Ročník 2024/Číslo 1

www.skmisia.ch

Meškáme. Udalostí v prvom polroku bolo viacero a tak skompletizovať ďalšie číslo MI nebolo časovo jednoduché. Neviem odhadnúť, kedy vás nové číslo zastihne, no s veľkou pravdepodobnosťou počas dovoleniek. Všetci vieme, že to je mimoriadny čas, mnohí povedia, že sme si dovolenku zaslúžili. Čítať teraz MI asi nebude až tak lákavé. K relaxu patrí totiž aj to, že zmeníme náš zabehnutý rytmus, zmeníme, či vynecháme naše pravidelné aktivity, na rutinu sa pozrieme s odstupom: keď Pán videl všetko, čo stvoril a videl, že je to dobré, na siedmy deň odpočíval (por. Gen 1). Letné mesiace sú pre mnohých znás takýmto siedmym dňom. Cestujeme, navštevujeme, spoznávame, leňošíme... Je to čas načerpania nových síl. Telesne, psychicky, ale i duchovne: siedmy deň znamená venovať sa sebe. Sami seba ako veriaci nemôžeme vidieť bez vzťahu k Bohu, bez vzťahu k našim bližným. Keby som mal všetko, keby som spoznal všetko, keby som videl všet-

ko, ale lásky by som nemal, parafrázovane hovorím s apoštolom Pavlom (1 Kor 13), nič by mi to neosožilo. Siedmy deň je deň pre mňa pred Pánom. Poprajme si dovolenku, ktorá nás k Nemu priblíži.

Celosvetová Cirkev je vo vrcholnom štádiu synody, ktorá má naznačiť vývoj katoľicizmu do budúcnosti. Včase, kedy budete dostávať tento bulletin, malo by už byť na svete Instrumentum laboris – pracovná verzia textu pre záverečné diskutovanie. Sv. otec František sa vydal na nezvyčajnú cestu: vnímajúc problémy celosvetovej cirkvi sa chce obzrieť do jej počiatkov, kedy kresťania boli jedno srdce ajedna duša (por. Sk 4). Mnohí sú vočakávaní zmien, niektorí sa ich boja, iní fabulujú sprisahania a zradu. Je nemúdre tvrdiť, že celá synoda je iba o otázkach celibátu, svätenia žien, úprave morálnej teológie,... Ak naše auto nechce ísť, je treba niekedy hlbšiu revíziu, ako vymieňať dokola, povedzme, autobateriu. Synodamá ambi-

cie mieriť hlbšie: vrátiť sa k prvotnej láske (por. Pies 8), k zápalu viery, k nadšeniu z povedomia, že som kresťan. Zoči voči mnohým odhaleniam pokleskov zo strany kňazov, táto ambícia sa netýka iba ich. Všetci pokrstení nesieme v sebe oheň Božieho Ducha a všetci sa potrebujeme duchovne zrelaxovať, konfrontovať sami seba v našich vzťahoch. Za biskupstvo, farnosť, misiu nie je zodpovedný iba ten, čo stojí na ich čele, ale každý jeden člen. Synoda nie je o rozprávaní o... ale vzatí zodpovednosti za... Podieľať sa na živote Cirkvi neznamená vedieť o nej hovoriť, ale vedieť ju niest, angažovať sa v nej a obetovať sa pre ňu. Prvý krok sme už urobili, a to v ponuke misií. Tie mali dať ten prvotný, možno veľmi jednoducho podaný, impulz. Teraz - cez leto - nech tento impulz vyzreje počas prerušenia našej rutiny v nové odhodlanie budovať Božie kráľovstvo už tu na zemi, v nový oheň Božieho Ducha.

Prajem poženhaný relax.

ZO ŽIVOTA MISIE

STRETNUTIE RODÍN SLOVENSKEJ KATOLÍCKEJ MISIE 2024 VO FIESCH

námety na zamyslenie, čo sa týka budúcnosti našej misie. Trojdňový program pre man-

bazéne. Celkový program spestril výlet do okolia, ako aj majáles, kde okrem vystúpenia súboru Kamzík zo Ženevy, prebehol workshop ľudového tanca a všetci sa mali možnosť naučiť pár tanečných krokov.

Vďaka organizátorkám, Baške, Vierke a Ľubke, za rozhodnutie prijať túto zodpovednosť, máme za sebou krásny pohodový rodinný víkend, ktorý sa tento rok uskutočnil v alpskom prostredí Sport Resort Fiesch. Od štvrtku do nedele 9.-12.5.2024, v termíne Nanebovstúpenia Pána, sme sa stretli už po desiaty krát na stretnutí, ktoré prispelo k utuženiu manželských vzťahov, ale aj priateľstiev medzi deťmi, animátormi, účastníkmi a v neposlednom rade k utuženiu samotnej misie, ktorá je našim vzácnym darom a chceme ju spoločne rozvíjať. Práve o tom, ako to môžeme dosiahnuť, sme diskutovali pod vedením Viktora Gajdoša v prínosnej a produktívnej diskusii. Viktor výborne pripravil prehľad o histórii Slovenskej misie vo Švajčiarsku, ako aj o všetkých súvisiacich aktivitách, ktoré sa každoročne konajú. Otec Pavol Šajgalík nám dal vzácné

želov viedli lektori Simona a Jozef Predáčovci. Kľúčové témy, s ktorými nám manželia pomohli boli rozdielnosť, spokojnosť, konflikt a odpustenie. Spolu s kvalitnými prednáškami nám pozdieľali mnohé príklady z ich osobného života a pripravili materiál, s ktorým môžeme spoločne pracovať doma. Dominika Senajová spolu s celým animátorským tímom pripravila kreatívny program pre deti, ktorý ako vždy spestrili nádherné kostýmy a kulisy a nechýbalo ani... zlato! Deti mohli zažiť Indiánske prostredie a zdoľať rôzne úlohy, ktoré ich viedli k poznaniu, že skutočné "zlato" spočíva v rodine. Týmto poučným a hravým spôsobom zažili veľa veselých a pekných chvíľ, na ktoré budú ešte dlho spomínať. Taktiež určite nezabudnú ani na športové popoludnie počas ktorého si mohli vyskúšať lezeckú stenu, lanovú dráhu, mini-golf, zahrať si loptové hry, či si zaplávať v

Otec Pavol nás duchovne viedol počas celého pobytu – či už počas osobných rozhovorov, alebo vedením každodennej svätej omše, jeho prítomnosť bola vždy vzácnym obohatením. V závere svätej omše v nedeľu 12.5.24 mal veľmi pekný príhovor pre mamy, pri príležitosti Dňa matiek. Poďakovanie a sladká odmena nasledovali všetkým, ktorí prispeli k organizovaniu tohto príjemného a obohacujúceho pobytu. Účastníci boli veľmi spokojní, vytvorili živé spoločenstvo s uvoľnenou atmosférou a s priestorom na mnohé rozhovory a posedenia, niekedy až do ďalšieho dňa. Všetkým zúčastneným vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplať a už teraz sa tešíme na budúročné stretnutie rodín.

Marta Melayová

ROZLÚČKA S OTCOM MARTINOM MICHALÍČKOM

V nedeľu, 7. apríla sme mali poslednú oficiálnu sv. omšu v St. Gallen s pátrom Martinom Michalčíkom. Jeho 5-ročný mandát v

ZO ŽIVOTA MISIE

CCEE sa skončil a celé sa po 45. rokoch presúva zo SG do Ríma. Páter Martin sa vracia na Slovensko, kde dočasne pôsobí v komunite Cenacolo a od júna pod nitrianskou diecézou má okrem iného patronát nad cirkevnými školami.

Po sv. omši sme sa presunuli na nádvorie popri farskom kostole, kde sme znova prestreli a naplnili stoly rôznymi pochutinami. Pátrovi Martinovi sme nechali vyrobiť ďakovnú tortu, spomienkový album s fotkami „slovenských farníkov“ a vyzbierali sme sa mu na darček. Prevládala tam skvelá atmosféra, ktorú hovorobne obohatil Rudi so svojou gitarou a slovenskými ľudovkami. S veľkou vďakou, aj smútkom vsrdci, ale aj radosne želáme pátrovi Martinovi všetko dobré na jeho ďalšej ceste a Božie požehnanie!

A ďakujeme nášmu misijnému otcovi Pavlovi, že sa nás ujal hneď od mája! Tešíme sa na spoločné sv. omše a agape!

m.r.

SPRÁVA OTCA MARTINA MICHALÍČKA O PRESTÁHOVANÍ CCEE DO RÍMA:

Prezsedovia biskupských konferencií z celej Európy na svojom plenárnom zhromaždení koncom novembra 2023 na Malte jednohlasne odsúhlasili presťahovanie Sekretariátu Rady európskych biskupských konferencií (CCEE) zo St. Gallenu do Ríma. Zrealizovalo sa vo viacerých etapách. Oficiálna rozlúčka CCEE so St. Gallenom sa konala 13. apríla pri sv.

omši v katedrále a následnom slávnostnom akte a recepcii, ktorú zorganizovala miestna diecéza. S príhovormi vystúpili Mons. Markus Büchel, biskup St. Gallenu; Mons. Gintaras Grušas, Arcibiskup Vilňusu a predseda CCEE; predstaviteľ miestnej Katholischer Administration. Okrem aktuálnych a bývalých zamestnancov sekretariátu sa na podujatí zúčastnil aj predseda RKZ (Römisch-Katholische Zentralkonferenz der Schweiz) Roland Loos a ďalší pozvaní hostia. V príhovoroch zaznela história CCEE od jeho vzniku v roku 1971 až po súčasnosť. Je príznačné, že uprostred studenej vojny si biskupi Európy vybrali vojensky neutrálnu krajinu. Zdôraznili tým svoj záujem o spoluprácu na celom kontinente, ktorý bol vtedy rozdelený železnou oponou. Arcibiskup Grušas sa poďakoval miestnej diecéze a cirkvi vo Švajčiarsku za štedrú finančnú podporu v ostatných 53 rokoch. Prvých 7 rokov pôsobil sekretariát CCEE v Chur, zvyšných 47 v St. Gallen. Od roku 2018 pôsobil na ňom v pozícii generálneho sekretára aj slovenský kňaz Martin Michalíček, ktorého mandát končí v júni toho roku. Nové sídlo CCEE sa nachádza vo Večnom meste v blízkosti Panteonu.

S bratským pozdravom,
Otec Martin

KRÍŽOVÁ CESTA NA UETLIBERG

Príjemné marcové počasie oslovilo našich veriacich zo SKM v Zürichu, aby sa na Palmovú nedeľu vydali na krížovú cestu na Uetliberg. Skupinka zväčša mladých, ale aj detí sa

spoločne stretla a vydala sa na lesnú cestičku. Atmosféra bola veľmi priateľská, súdržná a nábožná. Počas modlitby krížovej cesty sa vhlbili do jednotlivých zastavení a zamýšľali sa nad bolesťami Pána Ježiša, ktorými trpel za nás a za naše hriechy. Prosili v modlitbách o svetlo vidieť svoje hriechy, prosili spoločne o túžbu po pokání a silu meniť svoj život. Veľká vďaka patrí všetkým zúčastneným, ktorí sa podujali upevniť si svoju vieru aj touto Krížovou cestou.

JÁN CHRYZOSTOM KARDINÁL KOREC

Tento rok sme si pripomenuli 100. výročie narodenia kardinála Jána Chryzostoma Korca, jezuitu, trpitela za vieru a tajného biskupa.

Patril k duchovným, ktorí boli perzekuovaní komunistickým režimom. Za biskupa ho tajne vysvätili v roku 1951. Pre náboženskú činnosť strávil 12 rokov vo väzení. Po roku 1989 sa stal rektorom Kňazského seminára sv. Cyrila a Metoda v Bratislave, nitrianskym diecéznym biskupom a v roku 1991 kardinálom.

Ján Korec sa narodil 22. januára 1924 v Bošanoch v robotníckej rodine. Do rehole jezuitov vstúpil 15. septembra 1939. V roku 1944 maturoval na Gymnáziu v Kláštore pod Znievom, kam chodil ako

ZO ŽIVOTA MISIE

externý študent. Do roku 1950 študoval filozofiu a teológiu v Ružomberku, Trnave a aj na Filozofickom inštitúte Spoločnosti Ježišovej v Brne. Po skončení štúdia pôsobil vo vydavateľstve Posol v Trnave. V roku 1953 sa komunistický režim v Československu rozhodol zlikvidovať rehole a kláštory, čo postihlo aj Jána Korca, ktorého spolu s rehoľnými spolubratmi internovali od 14. apríla 1950 v Jasove, potom v Podolínci a od 20. septembra 1950 v Pezinku. Odtiaľto bol donútený odísť do civilného života, ale stal sa významným predstaviteľom tajnej cirkvi. Za kňaza ho tajne vysvätili 1. októbra 1950 v Rožňave. Po uväznení a internovaní takmer všetkých vtedajších oficiálnych biskupov bol 24. augusta 1951 biskupom Pavlom Hnilicom ako 27-ročný tajne vysvätený za biskupa. Biskupskú službu však nemohol vykonávať verejne, oficiálne bol robotníkom. Intenzívne však pôsobil v tajnej cirkvi, čo vzbudilo pozornosť Štátnej bezpečnosti.

Biskupa Jána Chryzostoma Korca zaistili 11. marca 1960 a 21. mája toho istého roku ho pre náboženskú činnosť odsúdili ako vlastizradcu na 12 rokov väzenia. Prežil ho s mnohými kňazmi v Prahe na Pankráci, v Ruzyni a vo Valdiciach. Z väzenia ho prepustili 21. februára 1968 s podlomeným zdravím. Napriek tomu sa opäť zapojil do náboženského života. Pápež Pavol VI. ho prijal na osobitnej audiencii 8. júla 1969 a odovzdal mu biskupské insígnie. Po návrate do vlasti však nedostal štátny súhlas k pastoračii a vrátil sa k robotníckym povolaniam. Naposledy pracoval ako

opravár výťahov v Petržalke.

Po páde totalitného režimu sa 7. januára 1990 stal rektorom Kňazského seminára sv. Cyrila a Metoda v Bratislave. Za nitrianskeho diecézneho biskupa bol menovaný 6. februára 1990. Kánonicky správu diecézy prebral 22. februára 1990. Slávnostne uvedený do služby nitrianskeho biskupstva bol 25. marca 1990.

Pápež Ján Pavol II. ho 28. júna 1991 ustanovil za kardinála. Ján Chryzostom kardinál Korec sa stal členom kardinálskeho kolégia ako prvý predstaviteľ Slovenskej cirkevnej provincie. Nitriansku diecézu spravoval do 16. júla 2005, keď sa stal emeritným biskupom. Zomrel 24. októbra 2015 vo veku 91 rokov. Pochovaný je v dolnej lodi Katedrály - Baziliky svätého Emeráma v Nitre. Pri príležitosti vzniku SR a jeho 75. narodenín mu v roku 1999 premiér Mikuláš Dzurinda v zastúpení prezidenta SR udelil štátne vyznamenanie Rad Andreja Hlinku I. triedy. Jeho život a prácu ocenili aj viaceré univerzity v USA. Čestný doktorát Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre dostal v roku 1998.

Titul doctor honoris causa mu udelila v roku 2004 Trnavská univerzita. Katolícka univerzita v Ružomberku ocenila jeho život a knižnú tvorbu v roku 2009 čestným titulom doctor honoris causa. Ústav pamäti národa priznal kardinálovi Korcovi 27. októbra 2015 postavenie účastníka protikomunistického odboja a veterána protikomunistického odboja in memoriam.

LUDOVÉ MISIE 2024

Od soboty 20. januára do nedele 28. januára sme mali v Zürichu týždeň misií s Kapucínmi zo Slovenska. Prišli k nám z Poník a zo Stupavy. Celý týždeň boli roborované rôzne náboženské témy. Každý deň po prednáškach bol ukončený sv. omšou. Sv. omšu sprevádzala spevom a hrou na gitare sr. Agneška. Týždeň sa niesol v duchu modlitieb a bolo to pre nás všetkých veľké duchovné povzbudenie a duchovná potrava. Vo mne zanechali misie veľmi dobrý dojem a verím, že aj pre všetkých zúčastnených, ktorí prichádzali na jednotlivé programy, ktoré nám kapucíni pripravili. Verím, že Misie, ktoré sme v Zürichu prvý krát mali sa ešte niekedy zopakujú. Pán Boh zaplať bratom Kapucínom a sr. Agneške.

Mgr. Mária Kajanová

Ďakujem misijnému tímu kapucínov za ich spontánnosť a "nákazlivú" radosť, ktorú vyžarovali. Všetky prednášky a scény sa mi páčili. Najviac ma však oslovila prednáška sr. Agnešky o identite ženy, sv. sponď a osobný rozhovor, taktiež adorácia. Počas misií-

ZO ŽIVOTA MISIE

ného týždňa som dostala vela odpovedí na otázky, ktoré som už dlho v sebe nosila. Oslovené boli aj naše deti skrze brata Mariana. Dodnes spomínajú na tento požehnaný čas. Pán Boh zaplať za Vašu službu. Sestra v Kristu

Celý týždeň bol obohacujúci. Tým, že svedčili svojim životom, dali nám pochopiť, čo je žiť v spoločnosti. Ako vedeli spolu vychádzať a pomáhať si. Rôzne scénky boli veľmi výstižné a veľmi obohacujúce. Bolo vidieť na všetkých, že žijú s Ježišom v radosť a majú s ním vzťah. Určite u všetkých zúčastnených zasiali semienko niečoho veľkého a pekného. L&J

Ludové misie som zažila po prvýkrát. Týchto deväť dní bolo veľmi intenzívnych a bohatých na rôznorodé duchovné zážitky. Misijný tím by si zaslúžil prezývku «Boží blázni» v tom najkrajšom zmysle slova, pretože sa dotýkali ľudských srdc vyžarovaním Kristovej bezpodmienečnej a do určitej miery infantilnej lásky. Bol to požehnaný týždeň, z ktorého budem duchovne čerpať ešte dlhý čas a ktorý ukázal pri poslednom spoločnom obede, že vieme

utvoriť spoločenstvo ako Kristovi učeníci a pomáhať bez nároku na odmenu a pochvalu - jednoducho len z lásky k Bohu a bližnému, lebo On nás miloval prvý. M.H.

Považujem za Veľký dar, že

som mohla byť prítomná v misijnom týždni aj na adorácii, ktorú viedli Kapucíni. Bolo to ohromné obohatenie duše a pookriatie pred vyloženou sviatosťou oltárnu. Uvítala by som takéto moderované adorácie aj v bežnom živote našej misie. Ďakujem im všetkým, že obohatili svojimi prednáškami našu vieru, že ju tak ľudovo povedané oprášili. V.K.

PŮV V MARIASTEIN

V nedelu, 5. mája, bola bazilika Mariastein preplnená slovenskými pútnikmi z celého Švajčiarska, Francúzska, Nemecka i z nášho rodného Slovenska. Našimi ctenými hosťami boli štyria pútníci zo Spišskej Kapituly: pán biskup mons. Ján Kuboš, rektor kňazského seminára prof. Peter Majda (viď špeciálnu stranu), diakon Andrej Dominik a bohoslovec Oliver Jaroš.

Po slávnostnom sprievodnom vstupe s krížom, ktorý niesol náš farník Dr. Štefan Janovjak a zástavou, ktorú niesol pán Mgr. Ivan Šurina pozdravil misionár otec Pavol Šajgalík OFMCap. celebrantov: mons. Ján Kuboš, prof. Peter

Majda, otec Hans Schaller SJ., otec Peter Dubler OSB i všetkých prítomných.

Vo svojej kázni povedal pán biskup Kuboš okrem iného: „Žíme náš život podľa vzoru Panny Márie, ktorá naplnená Duchom Svätým počúvala Pánov hlas a žila podľa vôle Božej. Aj v dnešnej uponáhľanej dobe sa utiekajme k Márii, ktorá je našou radkyňou, ochrankyňou a orodovníčkou. Pamätajme, že žiadna mama nechce zle svojmu dieťaťu, preto mu vždy poradí najlepšie ako vie. Preto aj my majme túto istotu v Márii, Matke dobrej rady.“

Kázeň v nemčine predniesol otec Hans Schaller SJ. Jezuiti zo Studentenheimu v Bazileji sa tradične zúčastňujú na našich slovenských pútiach od samého začiatku.

Chrám bol naplnený oduševneným spevom našich krásnych mariánskych piesní. Zvláštna veľká vďaka mládežníckemu hudobnému zboru z Zürichu. Všetci si tento prínos vysoko vážime.

ZO ŽIVOTA MISIE

Náš milý priateľ – akademický maliar Martin Oscitý pricestoval z Mníchova, aby prispel svojim krásnym hlasom a sólovo prednesenou piesňou Kráľovná nebies od skladateľa Jozefa Haľmu, ktorý práve tento rok zomrel (viď špeciálny článok).

Po oslavnej piesni Teba Bože chválime a Grosser Gott, wir loben Dich, zaznela hymnická: Bože, čos ráčil slovenskému rodu. Na záver bola autorom článku prednesená Bachova Tokáta a fuga d-moll, BWV 565 na veľkom organe baziliky. Pri spoločnom obede nás pozdravil pán opát benediktínskeho kláštora Peter von Sury OSB. Vyzdvihol zvlášť našu vernosť a spojenie s kláštrom už viac ako 55 rokov. Podujatie sa konalo pod záštitou JE Alexandra Micovčina, veľvyslanca Slovenskej republiky vo Švajčiarsku. Pán veľvyslanec nás všetkých milo pozdravil a udelil zvláštne uznanie s dekrétom našim dvom zaslužilým členom a dlhodobým predsedom farskej rady, ktorí oslávili svoje 80. narodeniny: Dr. Štefan Janovjak a Dipl.Ing. ETH Pavol Krajník.

Tohoročná slovenská púť v Mariastein bola po každej stránke vydarená. Ďakujeme veľmi pekne všetkým, ktorí sa akokoľvek zaslúžili o tento krásny zážitok.

Jozef Sopko, Basel

ZOMREL PROFESOR MILAN STANISLAV ĎURICA SDB

Vo štvrtok 25. januára 2024 krátko popoludní zomrel v pokoji svojho bratislavského bytu významný slovenský historik a salezián prof. Milan Stanislav Ďurica SDB, ktorý sa narodil 13. augusta 1925 v Krivanoch pri Sabinove a toho roku by sa bol býval dožil úctyhodného veku 99 rokov.

Pán profesor získal vyššie vzdelanie v Turíne, Ženeve, Leuvene, Viedni, Padove, Bonne a Kolíne. Od roku 1956 pôsobil ako profesor teológie na Saleziánskej vysokej škole teologickej v Abano Terme, no najdlhšie zotrval v Padove, kde sa v roku 1961 habilitoval za doktora politických vied. Od roku 1967 bol profesorom politických a ústavných dejín východoeurópskych krajín a istý čas aj prednášajúcim slovenského jazyka na Padovskej univerzite. Od roku 1993 pôsobil aj ako profesor cirkevných dejín na Cyrilo-metodskej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Z Talianska sa natrvalo vrátil na Slovensko v roku 1998.

Počas svojho pôsobenia v zahraničí preskúmal množstvo archívov a materiálov viažucich sa k slovenským dejinám, ku ktorým nemali domáci historici kvôli železnej opone prístup. Za necelé storočie odviezol mimoriadny kus práce, o čom svedčí aj jeho

bohatá bibliografia obsahujúca približne 1700 bibliografických záznamov. Medzi nimi vyniká najmä publikácia Dejiny Slovenska a Slovákov, ktorú možno bez preháňania označiť za jednu z najpopulárnejších dejepisných kníh na Slovensku. Jej šieste doplnené vydanie z roku 2021 dosiahlo takmer tisíc strán.

Okrem toho bol zakladateľom a členom viacerých inštitúcií, inicioval vznik niekoľkých periodík či knižných edícií a bol taktiež štedrým donormom. V roku 1969 založil

Stredisko východoeurópskych štúdií (Centro di studi sull'Europa orientale), v roku 1991 sa pričínal o založenie prvého Slovenského historického ústavu v Ríme, pričom bol zároveň aj jeho riaditeľom, a následne v roku 1996 založil Ústav dejín kresťanstva. Taktiež pôsobil v Ústredí slovenského katolíckeho študentstva, bol spoluzakladateľom a generálnym tajomníkom Ústredia slovenských katolíckych intelektuálov, členom predsedníctva a neskôr predsedom Slovenského ústavu v Ríme, ako aj redaktorom jeho ročenky Slovak Studies. Založil a redigoval aj ročenku Inštitútu slovenskej filológie pri Univerzite v Padove Il Mondo Slavo. V súvislosti s

ZO ŽIVOTA MISIE

prípravami a priebehom Druhého vatikánskeho koncilu bol odborným poradcom pápežskej komisie pre disciplínu kleru a laikov.

Taliansky prezident Oscar Luigi Scalfaro mu v roku 1995 udelil vyznamenanie Veľkého dôstojníka Radu za zásluhy Talianskej republiky a od rímskej Accademia Teatina per le Scienze získal titul čestného akademika. Na Slovensku mu Historický odbor Maticе slovenskej v roku 2000 udelil Cenu Daniela Rapanta za celoživotné dielo v oblasti výskumu slovenských dejín. O dvadsať rokov neskôr mu Matica slovenská udelila mimoriadnu cenu pri príležitosti jeho 95. narodenín.

V posledných rokoch svojho života daroval svoj rozsiahly knižný fond Univerzite zriaďnici Katolíckej univerzity v Ružomberku, kde je po ňom pomenovaná ulička a celé oddelenie. Spisový materiál o založení prvého Slovenského historického ústavu v Ríme daroval do nášho archívu.

Ďakujeme pánovi profesorovi za všetko, čo pre výskum slovenských dejín urobil.

PŮT DO MEXIKA S TELEVÍZIOU LUX

Tento rok vo februári sme sa spolu s ďalšími Slovákami a Slovenkami žijúcimi vo Švajčiarsku zúčastnili púte do Mexika, ktorú organizovala slovenská televízia TV LUX. Spolu s nami cestovali aj Slováci a Slovenky zo Slovenska, spolu 47 ľudí, z toho 8 kňazov, vrátane nášho misionára, otca Pavla.

Oficiálnym sprievodcom bol otec Jozef Kováčik, ktorý takúto púť absolvoval už mnohokrát.

Na naše prvé stretnutie s Mexikom sme sa pripravovali vyše roka (štúdiom španielčiny, mexického slangu, spoznávaním kultúry a miest prostredníctvom videí na internete a ochutnávaním jedál v mexických reštauráciách). Napriek tomu sme s radosťou privítali zaujímavé výklady otca Jozefa, ktorými nám spestril hodiny, ktoré sme strávili pri presunoch v autobuse.

Dvanásťhodinový let z Madridu do hlavného mesta, Ciudad de México nebol až taký náročný, ako sme sa obávali. Keď striedate pozeranie filmov, so spaním, prechádzaním sa v uličke a jedením, ani sa nenazdáte a ste v ciele.

Do hlavného mesta Mexika sme doleteli po 22:00 hodine miestneho času (posun je -7 hodín). Na letisku nás už čakal miestny sprievodca Noe, ktorý bol s

nami po celý čas. Po prevzatí kufrov a výmene eur za mexické pesos nás autobus odviezol do hotela, ktorý bol neďaleko centra. Vzhľadom na únavu, sme aj napriek jetlagu spali cca 4 hodiny. Na druhý deň po raňajkách sme navštívili najslávnejšie pútnické miesto Latinskej Ameriky – Guadalupe. Na tomto mieste sa nachádza niekoľko kostolov a hlavná bazilika, v ktorom je umiestnený slávny obraz Panny Márie Guadalupej. O tomto obraze, jeho vzniku a dopade na šírenie katolíckej viery v Mexiku sú napísané mnohé knihy. Televízia TV LUX pripravuje tento rok vydanie novej knihy, ktorá popisuje a vysvetľuje každý jeden prvok tejto zázračnej "maľby". Pri pohľade na ňu sme si uvedomili, ako Boh zázračne koná tam, kde je to potrebné a to spôsobom, ktorý je pre múdrych a učených tohto sveta častokrát nepochopiteľný, zato pre obyčajný ľud o to jasnejší a pritažlivejší.

V popoludňajších hodinách sme si prezreli hlavné

ZO ŽIVOTA MISIE

námestie Zocalo, postavené na ruinách pôvodného aztéckeho mesta Tenochtitlan, ktorého symbolom je baroková katedrála a kde vlaje veľká národná vlajka. Obzvlášť užitočná bola návšteva múzea antropológie – Museo Nacional de Antropología, kde sme si ujasnili rozdiel v kultúre Mayov a Aztékov. Tiež sme sa dozvedeli, ako približne fungovala spoločnosť v kultúre Aztékov v čase, keď na územie dnešného Mexika prišli Španieli. V múzeu sme videli mnoho artefaktov, ktoré boli objavené v pyramídach. Jeden z najzaujímavejších bol originál aztéckeho kalendára a kópia nádhorne sfarbenej čelenky posledného aztéckeho kráľa Moctezumu II. (originál sa nachádza vo Viedenskom múzeu).

V dedinách San Miguel del Milagro, Ocotlán a Tlaxcala sme navštívili krásne a bohato zdobené kostoly, kde sa v mnohých mieša kresťanská kultúra s indiánskou. Každý deň sme mali možnosť sláviť spoločne sv. omšu, počas ktorej sa nám otec Jozef prihovárал a upriamoval našu pozornosť na skutočnosti spojené s našou púťou, ktoré môžu obohatiť náš duchovný život.

V mestečku Cholula sa nachádza pyramída s najväčším pôdorysom na svete. Na

jej vrchu kresťania postavili svätyňu zasvätenú Panne Márii dobrej rady. Pod pyramídou nás pohltil miestny trh, kde sme okrem nákupov suvenírov mali možnosť ochutnať po prvýkrát niektoré dobroty mexickej kuchyne, ako napríklad Chalupitas – malé pečené placky s mäsom, syrom a omáčkou, Gorditas – pečené pampúšky s Nutelou alebo najlepšie mango s pikantným korením.

Na ďalší deň sme sa okolo dymiacej sopky Popocatepetl presunuli na úpätie pohoria Sierra Madre del sur vo výške 2 200 m, kde sa nachádza štvrté najväčšie mesto Puebla. Toto mestečko sme si veľmi obľúbili. Možno aj preto, že Španieli ho postavili na spôsob svojich miest a preto nám bolo také blízke. V malej miestnej reštaurácii, kde nám

na želanie spieval mariachi, sme na odporúčanie ochutnali dve národné jedlá, Enchiladas con mole poblano – enchiladas na čokoládovej omáčke a Chiles en Nogada – veľká plnená paprika na sladkej orechovej omáčke posypaná jadierkami granátového jablka.

Taxco – „strieborné mesto“, je malé mestečko z úzkymi uličkami, známe ťažbou striebra. Na hlavnom námestíčku sme mali veľmi pekné stretnutie s miestnymi obyvateľmi, predávajúcimi suveníry. Cestou do Taxco sme sa zastavili v bani na striebro, kde nám zaujímavým a zábavným spôsobom vysvetlili, ako fungovala kedysi ťažba striebra. Po prezentácii a ochutnávke tequily sme mali možnosť zakúpiť si šperky zo striebra a drahých kameňov, ktoré umelci vyrobili priamo na tomto mieste. Večer sme strávili v spoločenskom duchu v hoteli na vrchu, ktorý sa týči vysoko nad mestom.

Z Taxco naša cesta viedla do mesta Acapulco, kde sme mali možnosť oddýchnuť si pár dní na pláži. Zaujímavé bolo, že práve v našom hoteli prebiehalo natáčanie mexického seriálu a tak sme mohli nakuknúť do zákulisia filmovej tvorby. Acapulco bolo minulý rok postihnuté hurikánom Otis a mnoho hotelov, ale

ZO ŽIVOTA MISIE

aj príbytkov bolo zničených. Po tejto katastrofe prišla iná. Hneď po ničivom hurikáne sa do mesta chceli "nastahovať" drogové kartely. Aj preto sme v meste a na pláži videli vojenské ozbrojené hliadky takmer na každom kroku.

Posledný deň sme strávili v Teotihuacan – v meste Bohov. Toto magické miesto, na ktorom sa okrem iných zrúcanín nachádza aj pyramída slnka a pyramída mesiaca, objavili Aztékovia 700 rokov po náhlom odchode jeho pôvodných obyvateľov. Doteraz sa nevie kto tam žil a čo bolo dôvodom jeho náhleho odchodu. Pred odchodom na letisko sme sa ešte raz vrátili k Panne Márii Guadalupskej, a tak nám ostal čas na modlitbu, meditáciu, poďakovanie za úžasnú púť, nové skúsenosti, ale aj prosby za nás samotných, našich blízkych a Slovenskú katolícku misiu vo Švajčiarsku.

Desať dní v Mexiku sa nedá zhrnúť do krátkeho článku. Mexiko treba zažiť. Je farebné a očarujúce. Ľudia sú veľmi milí, dobrosrdeční a dokážu svoj život v rámci rodiny a kruhu priateľov žiť naplno a to aj napriek, alebo práve vďaka všadeprítomnej materiálnej chudobe.

Veľká vďaka televízii TV LUX za organizáciu púte do Mexika, všetkým účastníkom zájazdu za to, že sme dokázali vytvoriť pekné spoločenstvo a Pánu Bohu za požehnanie na našich cestách a možnosť (znovu)objaviť našu nebeskú Matku, tentokrát s črtami juhoamerických domorodcov, ale tou istou otvorenou náručou. *Janka a Dalibor*

MILOŠŤ Z KAŽDEJ STRANY

Pamätáte si ešte na svoje 1. sväté prijímanie? V júni náš syn Dominik prijal hneď dve sviatosti, a síce sviatosť zmierenia a sviatosť Eucharistie.

Poviete si: „Nič zvláštne.“ No pre nás bolo zvláštne všetko. Náš Pán nám dal pocítiť milosť z každej strany. Milosť sláviť tento deň „D“ v našom spoločenstve v Berne, aj keď bol jediný prvoprijímajúce dieťa. Milosť zažiť spoločenstvo – cirkev.

Bolo krásne dojemné, ako nám, 6-člennej rodine s dojčaťom, chceli všetci pomáhať (výzdoba, hudba, občerstvenie, organizácia,...). Milosť ako súzvuk všetkých tých malých častí podieľajúcich sa na jednom ciele. Ako hovorí apoštol Pavol v Liste Rimanom (12,5-6) „ tak aj my mnohí sme jedno telo v Kristovi a jednotlivo sme si navzájom údmi.“

Bohu vďaka za všetky milosti, ktoré nám dožičil prostredníctvom nášho misionára Otca Pavla a nášho spoločenstva v Berne. Vďaka vám naši milovaní. *PF*

FAŠIANGOVÁ ZÁBAVA V ŽENEVE

Ako už býva dobrou tradíciou, aj tento rok Slovenská katolícka misia v Ženeve usporiadala v jednu februárovú sobotu fašiangovú zábavu, kde sa v priateľskej atmosfére stretli rodiny s deťmi, priatelia, známi. Práve tí najmenší využili príležitosť predviesť svoje karnevalové kostýmy, ale ani mnohí dospelí sa nedali zahanbiť. O občerstvenie sme sa postarali svojpomocne, každý prispel svojou troškou na spoločný stôl. Sálu nám, ako obvyčajne, krásne vyzdobila Lenka so svojimi po-

mocníkmi. V úvode sme s radosťou privítali FS Kamzík, ktorý nám predviedol horehorské tance a spevy. Neskôr folkloristi zahrli a zaspievali do tanca aj nám, a tak sme sa ich snažili napodobniť, viacmenej úspešne. A komu nestačila polka ani čardáš, mohol pokračovať v zábave počas diskotéky. Ďakujeme Erike aj všetkým ostatným, ktorí pomohli s organizáciou, prípravami a upratovaním. Veríme, že tradíciu neporušíme a stretne sa aj na budúce fašiangy. *ES*

ZO ŽIVOTA MISIE

SLÁVNOSŤ PRVÉHO SVÄTÉHO PRIJÍMANIA V ZÜRICHU

Vo vyzdobenej krypte Liebfrauenkirche v Zürichu sa v nedeľu 16.6.2024 konala slávnosť prvého svätého prijímania. Z rúk nášho misionára otca Pavla prijalo Ježiša v Oltárnej sviatosti šesť detí: Stefi, Leonie, Adam, Jan, Damian a Michal. Túto radostnú chvíľu prežili v kruhu pozvaných rodín, priateľov a ďalších hostí, z ktorých mnohí pricestovali zo Slovenska.

Deti sa na prvé sväté prijímanie pripravovali počas celého školského roka s katechétkou Aničkou Macejkovou. Pod jej citlivým vedením si rozvíjali nielen vedomosti, ale aj svoj duchovný život a rástli v láske k Ježišovi. Prpravili sa aj na svoju prvú spoveď. Sviatosť zmierenia prijali v sobotu 15.6. Vďaka tejto svedomitej príprave sa ich detské srdiečka mohli nechať preniknúť tajomstvom Eucharistie a pri prvom svätom prijímaní úplne spojiť s Ježišom.

POZVÁNKA NA PŮŤ DO EINSIEDELN

Srdečne pozývame všetkých krajanov na celosvajčiarsku púť Slovákov do Einsiedeln, v nedeľu, 08. septembra 2024 o 12:30. Možnosť prístúpiť k sviatosti zmierenia od 10:30 do 12:00. Slávnostnú sv. omšu celebruje otec biskup Peter Beňo z Nitry.

POZVÁNKA NA SPOMENKOVÚ BOHOSLUŽBU V BASEL

Srdečne pozývame všetkých krajanov na spomienkovú bohoslužbu spolu so švajčiarskymi, slovenskými, českými a poľskými veriacimi, ktorá sa uskutoční v nedeľu, 18. augusta 2024 o 10:00 v Allerheiligenkirche v Basel. Pod záštitou JE Alexandra Micovčina, veľvyslanca Slovenskej republiky vo Švajčiarsku si pripomenieme udalosti z 21. augusta 1968. Naším hosťom a hlavným kazateľom bude pán kanonik profesor Anton Fabián z Košíc. Po hudobnej stránke odznejú okrem spoločných liturgických piesní aj sólové prednesy z diela Antonína Dvořáka v podaní Tiziana Kulda a Friederike Dvir. Po spoločnej bohoslužbe bude apéro riche na nádvorí kostola, prípadne vo vnútri.

Tešíme sa na krajanské spoločenské stretnutie.

Jozef Sopko v mene bazilejských farníkov

Počas kázne vyzval otec Pavol deti, aby vybrali z klasov zrnká a dali im svoje mená. Na príklade pšeničných zŕn, z ktorých sa melie múka a robí chlieb, aj ten, ktorý počas omše premieňa kňaz na Kristovo telo, poukázal na dôležitosť každého jedného z nás v živom spoločenstve Cirkvi. Zdôraznil tiež úlohu Božích detí byť dobrým zrnom a prinášať dobrú úrodu. Tieto slová, ale aj obnovenie krstných sľubov, modlitby a pieseň detí zanechali vo všetkých hlbokú stopu.

Na príprave tejto slávnosti sa ochotne a obetavo podieľali mnohí, ktorým patrí naša vďaka. Organista Matej a kostolník Matej prispeli k slávnostnému priebehu svätej omše. Evička s manželom Jankom, Evička P. a Marcelka vykúzlili chutné apéro na nádvorí kostola. Ďakujeme Pánovi za lúče slnka, ktoré rozjasnili túto krásnu slávnosť, ale aj za lúče Jeho milosti a požehnanania, ktoré prenikli do sŕdc nielen prvoprijímajúcim deťom, ale aj všetkým prítomným v tento významný deň.

Barbora Murínová

ZO ŽIVOTA MISIE

PŮT DO RÍMA

Pri príležitosti jubilejného roka 2025 organizuje naša misia púť do Ríma v dňoch 19.05.2025 – 23.05.2025. Ak máte záujem zúčastniť sa, môžete sa prihlásiť do konca augusta online formulárom, ktorý nájdete na stránke skmisia.ch alebo si môžete vytlačiť prihlášku a odovzdať ju nášmu duchovnému otcovi.

Ak ešte nie ste rozhodnutí, ale uvažujete o účasti, boli by sme veľmi radi, keby ste svoj nezáväzný záujem vyjadrili druhým nezáväzným formulárom. Veľmi nám tým môžete v plánovaní pomôcť.

SPOMIENKY NA NÁVŠTEVU SVÄTÉHO OTCA JÁNA PAVLA II V LUZERNE

Je už mojím zaužívaným zvykom, že si veľmi rada z navštívených kultúrnych podujatí uschovávam programy, vstupenky a flyers. Za tie dlhé roky vo Švajčiarsku sa týmito naplnili viaceré dekoratívne úložné škatule, ku ktorým sa rada vraciam, sledujem a prirovnávam, koľkokrát som navštívila dobre známe opery, divadelné predstavenia, či obľúbené hudobné skladby prednesené rôznymi umelcami.

Pred Vianocami som v jednej z týchto archívnych krabičkách našla vzácny doklad Einladungskarte k návšteve svätého Otca Jána Pavla II. v Lucerne v roku 1984.

Tohto roku v júni si pripomenieme 40 rokov od návštevy pápeža Jána Pavla II. vo Švajčiarsku. Pre nás Slovákov a Slovenky žijúcich vo Švajčiarsku bola návšteva pápeža mimoriadnou udalosťou. V mojich spomienkach som sa snažila vrátiť do minulosti, obnoviť zážitky, pripomenúť

si tieto, ako zúčastnená a prebehnúť programom. Boli sme silná aktívna komunita aj napriek vzdialenostiam nášho usadenia. Ľutujem, že som si neodložila čísla časopisu Živé slovo, ktoré písal a vydával otec Anton Baník, aktívny salezián, výborný človek, priateľ a národovec. Pôsobil medzi nami 31 rokov a pre Slovenskú katolícku misiu žil, pomáhal, daroval. Tak aspoň krátko z toho, čo mi zostalo v pamäti.

Od slovenských organizátorov stretnutia so svätým Otcom v Lucerne došla rýchla správa o potrebe krojov. Naša SKM sa chcela výrazne predstaviť v pestrom národnom oblečení, čo v tom období nebolo celkom ľahké a len skutočne s ochotou mnohých sa to i podarilo. Spevácky zbor SKM z Zürichu dostal pozvanie vystúpiť počas svätej omše v sobotu, 16. júna

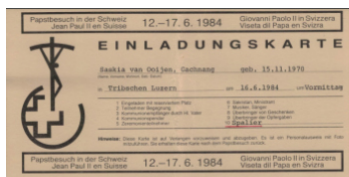
1984 na pripravenom pódiu futbalového štadióna Allmend v Lucerne. Hlavne chór potreboval slovenské kroje.

Naša slovenská skupina sa stretla v Lucerne už v piatok odpoľudnia. Chceli sme byť dobre pripravení, pekne oblečení návštevníci. Vo veľmi dobrej nálade sme sa uložili k spánku v protiatómových bunkroch – deti zvlášť, dospelí zvlášť. Vedľa mňa dostala miesto pani Czéhelyová, ktorá si pribalila do cestovnej kapsy čistú bielu plachtu. Táto pozornosť, starostlivosť hygieny ma upozornila na cestovanie a zostala v duchu uložená do dnešného dňa. Napätie pred návštevou s pápežom bolo citelné, spánok veľmi krátky, bolo treba viacero poskúšať. Včas ráno sme sa zoskupili podľa nariadenia zosporiadateľov pred ohraničenou bariérou, všetci v prvom rade, čo najbližšie k pódiu, čo najbližšie pri slovanskom pápežovi a kto mal kroj, rád sa v ňom ukázal. Liturgia bola zvlášť zorganizovaná pre všetkých cudzích pracovníkov a ute-

čencov pôsobiacich vo Švajčiarsku v taliančine a španielčine /An die Arbeiter und ausländischen Flüchtlinge/.

Na pozvánke našej Saskii je uvedená jej úloha, stáť spolu s viacerými krojovanými deťmi v špalieri. Som pre-

ZO ŽIVOTA MISIE

svedčená, že naše prítomné deti si ešte i dnes s úctou spomínajú na pohladenie a radostný úsmev sv. Otca. Všetky zúčastnené deti zoskupené v špalieri, prezentovali ich oblečením svoj národ. Podobne i naše sa tešili z priamej blízkosti stretnutia so svätým Otcom. Celkom tak i výraz na detských tváričkách tvoriaci špalier rôznych národností zostal v mojej pamäti. Naša Marianka Zeigová bola roztomilým motívom pre prítomných fotoreportérov. Jej prirodzenosť, veselá tvár a pestrofarebný kroj ešte viacej zvýraznil moment radosti v rozhovore s veľkým otcom.

V homílii svätého Otca zaznel i dnes aktuálny apel, aby Švajčiarsko bolo neustále otvorenou krajinou pre všetkých ľudí, ktorí hľadajú novú domovinu - domovinu nádeje. Tento sme schválili so silným potleskom a vôbec viackrát bolo počuť v slovenčine: Nech žije svätý Otec. Naším známym heslom sme sa odvdáčili za slovenský krátky príhovor pápeža, za veľkú česť a uznanie nášho národa. Švajčiarska televízia priamo vysielala celý priebeh omše. Spevácky zbor zo SKM bolo vidieť a počuť. Niekoľkí naši krajanovia dostali príležitosť predstúpiť na pódium priamo u pápeža a získať jeho pápežské požehnanie. Pre nás všetkých čas veľkého daru. Domov sme sa vrátili s požehnaním, s uznaním so zohriatym srdcom. Dnes s možnosťou cestovania je stretnutie s pápežom jednoduchšie a určite rovnako dôležité, ako pred 40 rokmi. Veľmi rada si na tento zážitok i po rokoch spomínam.

Marta van Ooijen – Šuvadová

ZA KRÁLOVNOU NEBIES...

V živote som mal šťastie, že som spoznal dve osobnosti, na ktoré sa dá povedať: Jozef s harmonikou. Jednak to bol kňaz, Jozef Strečanský SDB a potom muzikant Jožko Halmó, ktorý nás predišiel do večnosti 22.12.2023 v Mníchove. My sme mu láskavo všetci hovorili Joschi.

Aj on patril kutečeneckej vlne po roku 1968 a nakoniec zakotvil v Mníchove ako ja. Nás spájalo viacero aspektov. Pomáhal som mu s grafikou, s ilustráciami, či pri výrobe digitálnych médií. Hlavne ale, boli sme dobrí priatelia. Debatovali sme radi o všetkom. Posledné roky najmä o Bohu a zmysle života. Vydal osebe malú brožúrku s históriou jeho pohnutého života a veru, žasol som, koľko prekážok musel prekonávať ako slobodný človek a umelec. V začiatkoch, aby prežil, pracoval aj v cirkuse a v nočných kluboch. Potom si založil hudobnú školu, stal sa skladateľom, vášnivým muzikantom na klavíri a akordeóne.

Pravidelne ma pozýval k sebe na guláš ktorý bol vždy novou a vylepšenou variáciou predošlého receptu. Takto aj skladal a vylepšoval svoje diela, pričom mu radi pomohli odborníci ako otec Strečanský, Viktor Magdolen alebo profesionál otec Kmotorka z Florencie. Túžba po dokonalosti akvalite sa prelínala u neho aj v záujme o otázky zmyslu a cieľoch života. Do noci sme debatovali, veď celý život je jedno veľké mystérium, nič nie je náhoda, treba si ceniť to, čo nás obklopuje, formuje a ovplyvňuje.

Viacrát sa vracal kosudným momentom svojich začiatkov, ako neželaný utečenec, doslova vystavený náhodám osudu. Keď sa ocitol v Altöttingu, na pútnickom mieste, sľúbil Panne Márii, že sa jej odvdáči za pomoc, ak sa na západe uchyťí a pomôže mu.

Mal šťastie, lebo na príhovor otca pátra Štefana Zlocha dostal povolenie a usadil sa v Mníchove. Spomenul si na sľub a začal komponovať. Nápadov mal dosť, ale nevedel ako to spojiť, až mu otec Strečanský poradil, ako dať všetky nápady do jedného celku. Sám bol prevapený, lebo si najprv myslel, že sú tri možnosti ako zložiť Kráľovnú nebies, len ktorá je tá najlepšia? Medzitým sa táto skladba stala hymnou celého Slovenska a preňho sa splnil sľub, ktorý dal Matke božej. Na vrúcnu melódiu mu Viktor Magdolen napísal vhodný text, ako spevák vedel, aké slová sa hodia na ktorom mieste. Tejto krásnej skladbe predchádzali iné diela ako napríklad rytmická omša, na ktorú ho inšpiroval otec Anton Hlinka SDB: pre vtedajšie vysielanie Slobodnej

ZO ŽIVOTA MISIE

Európy bolo treba k Vianociam vytvoriť niečo mimoriadne. Známa je aj jeho Sancta Maria alebo Dolorosa.

Raz na púti stretol kardinála Chrizostoma Korca a ten sa ho spýtal na vznik piesne „Kráľovná nebies“. Jožko mu pripomenul ten slub ktorý dal Panne Márii, aby tak kompenzoval hriechy mladosti... Otec Korec sa pousmial a odpovedal mu: „Škoda, že ste nemal tých hriechov viacej, tak sa vám tá skladba vydarila...“

Nebohý Viktor Magdolen mi pripomínal, aby som Kráľovnú spieval nie ako pieseň, ale ako modlitbu. Jožkovo spievanú modlitbu. Osud nás takto spojil cez muziku, slovenské povedomie a profesie, vzájomne sme si pomáhali. Veľké šťastie mal, že si našiel svoju životnú partnerku a neskôr manželku, Moniku, ktorá bola jeho oporným stĺpom a inšpirátorkou celý život. Jej mama najprv nechcela mať chudobného umelca v rodine, ale počkali niekoľko rokov a presadili sa. Láska prenáša hory ako vieme aróbi zázraky. V roku 2015 mu udelila rada konferencie biskupov cenu „Fra Angelica“, patróna umelcov, za jeho prínos kresťanských hodnôt, a kultúry na poli cirkevnej hudby pre Slovensko. Vďaka Jožko! (Cenou „Fra Angelica“ bol za svoje zásluhy vyznamenaný aj autor tohto článku – pozn. red.)

Treba si ozaj vážiť ľudí, čo nezištne, popri všetkých každodenných starostiach investujú svoj um a čas pre spoločné dobro. Osobne obdivujem ľudí, ktorí neustále na sebe pracujú a hľadajú možnosti zdokonaleniu. Jozef bol ta-

kýto človek. Ako zvláštnosť podotýkam, že keď sa malý Jozef narodil 13. marca 1939 v Bošanoch, tak rodičov navštívil aj prvý prezident Slovenskej republiky, Dr. Jozef Tiso a novonarodenému daroval akordeón. Skutočne ho tento inštrument sprevádzal po celý život! Nech ho teraz nebeský Otec objíma vo svojom náručí, aby mu nič nechýbalo. Záležalo mu na tom, aby sa nám po jeho odchode na pozemskej púti naďalej dobre viedlo a aby sme sa znova stretli.

Pamätám sa, ako náš mníchovský chór prišiel pred Vianocami k nemu a spievali sme mu pri posteli koledy. Potom podotkol: „Nebojte sa, na všetkých vás a mojich priateľov nezabudnem a budem sa za vás modliť a pripravovať vám cestu, to vám sľubujem...“ a vieme, že aj slub Panne Márii dodržal.

Martin Oscity
Akad. Maliar

púti v Mariastein pieseň Kráľovná nebies, ktorou sa n e b o h ý Joshi Halmo preslávil.

Fotografia je z Levoče, kde Martin Oscity spieval Kráľovnú nebies pred viac než pol milióna pútnikov.

BISKUP VITUS HUONDER, EMERITNÝ BISKUP Z CHURU, ZOMREL VO VEKU 81 ROKOV

H.E. Vitus Huonder Emeritný biskup z Churu zomrel v stredu 3. apríla 2024 vo Wangs SG. Zosnulý sa narodil 21. apríla 1942 v Trune GR. 25. septembra 1971 na slávnosť svätého brata Klausa bol vysvätený za kňaza. Dňa 6. júla 2007 bol katedrálou kapitulou diecézy Chur zvolený za diecézneho biskupa v Chur a menovaný pápežom Benediktom XVI. Biskupská vysviacka sa konala 8. septembra 2007 v Einsiedelne, keďže v tom čase prebiehala rekonštrukcia katedrály v Chure.

Za biskupa ho vysvätil jeho predchodca biskup Amédée Grab OSB. Spoluzasvätiťelmi boli vtedajší apoštolský nuncius vo Švajčiarsku a Lichtenštajnsku, arcibiskup Francesco Canalini a vtedajší bazilejský biskup Kurt Koch. Jeho biskupským heslom bolo „Instaurare omnia in Christo“ (obnoviť všetko in Kristovi). Úradu sa ujal 16. septembra 2007. Diecézu Chur viedol do 20. mája 2019.

Posledné roky života strávil v Inštitúte Santa Maria vo Wangs, ktorý vedie Kňazský spolok Pia X. a kde sa starali o neho až do konca.

ODIŠLI DO VEČNOSTI

KATARÍNA LAUKOTOVÁ

*20.02.1923 †11.02.2024

11. februára 2024, 9 dní pred svojimi 101. narodeninami, moja matka, Katarína Laukotová, navždy zaspala. V tom zmysle Pán Boh vypočul jej modlitby, netrápila sa, jednoducho odišla. Dožila sa vysokého veku v pomerne dobrom zdraví. Posledné roky žila v dome dôchodcov, lebo po úraze v októbri 2019 už ani s pomocou si nevládala sama viesť domácnosť.

Moja matka ako aj môj otec nebudú nikdy zabudnutí.

*Magda Hall Laukota & Scott Hall
Thomas & Sabrina Hall
Aurelia Laukota mit Max*

MÁRIO KUČERA

†10.01.2024

V sobotu 10. januára 2024 zomrel vo veku 74 rokov manžel Iréne Kucera-Rossier, otec troch detí, starý otec štyroch vnúčat, brat, švagor a priateľ mnohých Švajčiarov a krajanov, Mário (Marian) KUČERA.

Rozlúčka so zosnulým sa konala 15. januára 2024 v obradnej sále cintorína "de Montoie" v Lausanne. Mário bol známou osobnosťou a veľmi obľúbeným mužom, najmä v športových, hokejových kluboch frankofónneho Švajčiarska a taktiež medzi Slováckmi žijúcimi v okolí Lausanne.

Češť jeho pamiatke.

MISIJNÉ OZNAMY

Upozornenia na nové články, ktoré vám prídu do mailovej schránky si môžete objednať priamo na našej webovej stránke www.skmisia.ch stlačením na

oznamy+subscribe@skmisia.ch

Po potvrdení v overovacom mailu vám neujde už žiaden článok.

Aktuálne rozpisy bohoslužieb si, prosím, vždy overte na stránke www.skmisia.ch

ROZPIS BOHOSLUŽIEB

ZÜRICH

Sv. omše v krypte kostola Liebfrauen (Weinbergstrasse 34, zastávka Haldenegg). Nedelňá sv. Omša spravidla o 09:30. Sv. omša s adoráciou aj na prvý piatok o 19:30.

Detské sv. omše mimo prázdnin tretiu nedeľu v mesiaci. Sväté omše vo štvrtok v kostole Don Bosco o 20:00 (Feldstrasse 109, zastávka Bäckeranlage)

BASEL

Spravidla prvú a tretiu nedeľu v mesiaci o 17:30 v kostole Allerheiligen (Neubadstrasse 95, zastávka Laupenring).

BERN

Zvyčajne každú druhú a štvrtú sobotu v mesiaci o 18:00 v kostole Dreifaltigkeit (Taubenstrasse 4, v blízkosti hl. železničnej stanice).

ST. GALLEN

Sv. omša vždy v prvú sobotu v mesiaci o 17:00** v krypte kostola [Herz Jesu Kirche](#) St. Georgen, St. Georgenstrasse (BUS č. 6, zastávka Kirche St. Georgen).

LAUSANNE*

Zvyčajne druhú nedeľu v mesiaci (mimo letných mesiacov) o 16:30 v kaplnke Chapelle du Servan (Chemin

Eugène Grasset 12, 1005 Lausanne.

ŽENEVA*

Štvrtú nedeľu v mesiaci o 16:30 v kostole St. Julien v Meyrin - zastávka Tram 8 Meyrin village.

*V mesiacoch október – november 2024 sv. omše pre Lausanne a Ženevu spoločne druhú a štvrtú nedeľu o 16:30 v kostole Notre Dame de l'Immaculée Conception, Rue de la Colombière 18, 1260 Nyon.

**doposiaľ boli sv. omše o 16:00, prechod na 17:00 musí ešte schváliť miestna farnosť